

aanwinst voor het museum. Het ietwat matte, dat in de schilderij zit, ligt aan den toestand der vernis, waarin gemakkelijk verandering is te brengen. Dan zullen het schitterend rood, het blanke wit, het sappig bruin nog beter tot hun recht komen. Deze schilderij is niet gemerkt.

Judith Leyster's met het monogram en 1629 (of 27?) gemerkte Luitspeler is een juweeltje. Het is veel aantrekkelijker dan haar groote »Drinker», dien het Rijksmuseum reeds bezit. Eerst thans, nu het zoo-veel beter geplaatst is dan vroeger, toen het vrij hoog hing, kan men de prachtige lichteffecten in den kop naar waarde genieten en geraakt men onder den indruk van de kostelijke karakteristiek, waarin blijkbaar Frans Hals' Guitaarspeler de schilderes tot navolging heeft geprikkeld.

Een schitterend specimen van onze vrouwelijke schilders uit vroegere eeuwen is ook het bloemstuk van *Rachel Ruysch* (voluit gemerkt en 1716 gedateerd), uitmuntend van conservatie, compositie- neel zeer goed en om de vooral in de roze klaproos uitermate welgelukte stofuitbeelding niet genoeg te prijzen. Kortom, een Ruysch van allereerste kwaliteit.

De twee kleine, voluit gemerkte Braziliaansche landschapjes van *Frans Post* zijn zeer mooi van toon en vrijwel geheel in bruin, grijs en matgroen gehouden. Ze steken gunstig af bij de harde stukken van dezen meester, die het Rijksmuseum tot nu toe bezat.

Ik was — door de drukte, die in de Six-afdeeling heerschte — niet in staat, verder

Judith Leyster, de Luitspeler.